

Atsēsveikēnēms

Džesē bova posiau kuolī, posiau vēlkšonē veislies mēšrūnē. Aš karto so anou ožaugau ē vēsa laika baisē mīliejau. Vedžiuodavaus so pavadelio pri Bartovuos ē Loubas opiu pasēvākščiutē, klajuodavuov pu miesta parka, kartās ožklīsdavuov ēr i Trūbakiū mēška pagrībautē, paougautē. Kuoki ana būdava laiminga, so monēm vākščiudama, nemuoko ni apsakītē. Vuo kumet, parvedēs nomēi, anou prērēšdavau ont linciūgo pri būduos, graudiuom akim i muni veiziedavuos ē palaižīdava ronka ligo atsēprašīdama, nuors tou muomēnto aš pats jausdavaus žiaurē kalts.

Metā biega. Aš augau didīn ē didīn, vuo Džesē ējē senīn. Duntis pradiejē klēbietē, krēstē laukuon, akimis mažā beregiejē... Ē atējē ta baisi dēina, kumet monēi so tievelēs par vasaras atuostuogas teka ēšvažioutē vasaruotē i svetēma Norvegējēs krašta. Sunkē bova atsēdēivavuotē so Džesē. Ana tuokiuoms skausminguoms akimis i muni veiziejē ēr inkštē ligo dēdēlē bieda nojausdama. Aš anou dailē pagluostiau par galvelē ē pagoudiau sakīdams, kad pu mienēsē parvažiousio nomēi pas buočēlius, vuo toukart vesious anou pasēvākščiutē vēsa dēina. Džesē, nuoriedama mon pasēgerintē, draugēškā pavēzģēna oudēga.

Mienou Norvegējūo praliekē greitā. Daug ēduomībiu paregiejau, jūra so kelto plaukiau. Vuo ka važiavuom nomēi ēš Vēnspēlē, šērdēs krūtīnie netēlpa – aldabējuos – tēik nuoriejau kuo greitiau parvažioutē nomēi. Kumet tievū mašina ivažiava i buočiaus kēima, tujaus pat pouliau pri Džesēs būduos. Ēš tuolēi matiau anuos ēškēšta laukuon galvelē. Apsidžiaugiau – mēslējau, kad šunielis monēs lauk. Pribiegau artīn, ēštēisiau ronka, nuoriedams pagluostītē ē apmēriau... Džesē bova šalta ē sostingusi i kaula. Tou muomēnto besēleidunti saulē monēi pasēruodē padabni i joudū siūlu kamūlieli.

Kēta dēina buočios Džesē ēšvežē i Līksūdēs kaimē esontē sava žemē, tēn ē palaiduojē šunieli šalēp šaltalonkiu krūmālē. Kētuo posie anuos kapelē padēigiau jauna vēišnelē, ka Džesē, pavasarē solaukusi, gālietom džiaugtēis anuos baltās žēidelēs.